

dende Uro, hvori den flyvende Stormhimmel og Landskabets dystre Øde syntes genspejlet, var genialt grebet og forstaaet.

Karl May kunde imidlertid slet ikke komme i Betragtning paa Grund af sin Virksomhed i Præstebladet. Til Trods for, at ingen tog ham alvorlig som kirkelig Hedspore, havde Dommerkomiteen, som var et Timandsraad af Enslevs politiske Venner, paa Forhaand strøget ham af Listen. Og det hjalp ikke, at flere kunnstforstandige Mænd med Autoritet havde støttet ham ved offentlige Udtalelser.

I Komiteens afsluttende Møde stod Valget mellem Karsten Froms Folketings-Interiør med det virtuosmæssigt behandlede Rum og de mange flot hensatte Portrætter af kendte Politikere og saa en ældre, anerkendt Kunstners dygtige, monumentalt opfattede Billede af Enslev som Ministerpræsident. I Rigsdagskredsene interesserede man sig stærkt for Karstens Billede paa Grund af det Idealitetens Skær, han med sædvanlig Fiffighed havde lagt over de portrætterede Herrens Træk. Om det saa var Gjørups Snigmorderansigt, havde det faaet et engleligt Blik bag Brillerne. Fra »Femte Juni«s Side var Stemningen ligeledes bleven kraftig bearbejdet til Gunst for ham. Tykke Møller havde gjort sin Pligt, — ja han, som ellers med Impotensens Søvnighed fimsede sine smaa Giftigheder af sig, havde ved denne Lejlighed med vir-